

Předběžná otázka

Je třeba čl. 135 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ⁽¹⁾ vykládat v tom smyslu, že se na takové služby, jako jsou služby popsané v projednávané věci, které poskytuje za pojišťovnu třetí osoba jménem a na účet pojistitele, přičemž třetí osoba nemá právní vztah k pojištěnci, vztahuje osvobození od daně uvedené v tomto ustanovení?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Okresný soud Dunajská Streda (Slovensko) dne 2. února 2015 – Home Credit Slovakia a. s. v. Klára Bíróová

(Věc C-42/15)

(2015/C 155/10)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresný soud Dunajská Streda

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Home Credit Slovakia a. s.

Žalovaná: Klára Bíróová

Předběžné otázky

1. Mají se pojmy „na papíře“ a „jiném trvalém nosiči“ v čl. 10 odst. 1 [ve spojení s čl. 3 písm. m)] směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úřední věstník EU ze dne 22. 5. 2008, L 133, s. 66, dále jen „směrnice 2008/48“), vykládat tak, že zahrnují

— nejen text (fyzického, „hard copy“) dokumentu podepsaný smluvními stranami, který bude obsahovat náležitosti (informace) požadované v čl. 10 odst. 2 písm. a) až v) směrnice, ale také

— jakýkoliv jiný dokument, na který tento text odkazuje a který je podle vnitrostátního práva součástí smluvního ujednání (například „všeobecné obchodní podmínky“, „úvěrové podmínky“, „sazebník poplatků“ nebo „splátkový kalendář“ vyhotovený věřitelem), a to i v případě, že daný dokument nespĺňuje požadavek, aby byl vypracován „na papíře“ ve smyslu daného vnitrostátního práva (například proto, že není podepsán smluvními stranami)?

2. V návaznosti na odpověď na otázku č. 1:

Má se čl. 10 odst. 1 a 2 směrnice 2008/48 ve spojení s jejím článkem 1, podle kterého směrnice sleduje úplnou harmonizaci v dané oblasti, vykládat tak, že brání vnitrostátní právní úpravě nebo praxi, které

— vyžadují, aby všechny náležitosti smlouvy upravené v čl. 10 odst. 2 písm. a) až v) byly obsaženy v jednom dokumentu, který bude splňovat požadavek vypracování „na papíře“ podle práva příslušného členského státu (tj. v zásadě v dokumentu podepsaném smluvními stranami), a

— nepřiznávají plné právní účinky smlouvě o spotřebitelském úvěru jen proto, že část uvedených náležitostí není v takovém podepsaném dokumentu obsažena, i když jsou tyto náležitosti (nebo jejich část) obsaženy ve zvláštním dokumentu (například ve „všeobecných obchodních podmínkách“, „úvěrových podmínkách“, „sazebníku poplatků“ nebo „splátkovém kalendáři“ vyhotoveným věřitelem), přičemž: (i) samotná písemná smlouva na tento dokument odkazuje, (ii) podmínky pro začlenění tohoto dokumentu jako součásti smlouvy podle vnitrostátního práva jsou splněny a (iii) takto sjednaná smlouva o spotřebitelském úvěru by jako celek vyhovovala požadavku vypracování na „jiném trvalém nosiči“ uvedeném v čl. 10 odst. 1 směrnice?

3. Má se čl. 10 odst. 2 písm. h) směrnice 2008/48 vykládat tak, že údaje požadované tímto ustanovením (konkrétně „četnost plateb“)

— musí být ve smlouvě uzpůsobeny podmínkám dané konkrétní smlouvy [v zásadě uvedením přesných dat (den, měsíc, rok) splatnosti jednotlivých splátek], nebo

— postačí, když je ve smlouvě obsažen obecný odkaz na objektivně zjistitelné parametry, z nichž je možné je odvodit (např. klauzulí „měsíční splátky jsou splatné nejpozději do 15. dne každého kalendářního měsíce“, „první splátka je splatná do jednoho měsíce od podpisu smlouvy a každá další splátka je splatná vždy po uplynutí jednoho měsíce od splatnosti předchozí splátky“ nebo jiným podobným způsobem)?

4. Je-li správný výklad uvedený ve druhé odrážce otázky č. 3:

Má se čl. 10 odst. 2 písm. h) směrnice 2008/48 vykládat tak, že údaj vyžadovaný tímto ustanovením (konkrétně „četnost plateb“) může být obsažen i ve zvláštním dokumentu, na který odkazuje smlouva splňující požadavek vypracování na papíře (ve smyslu čl. 10 odst. 1 směrnice), ale který sám o sobě tento požadavek nemusí splňovat (tj. v zásadě nemusí být podepsán smluvními stranami; například může jít o „všeobecné obchodní podmínky“, „úvěrové podmínky“, „sazebník poplatků“ nebo „splátkový kalendář“ vyhotovený věřitelem)?

5. Má se čl. 10 odst. 2 písm. i) ve spojení s písm. h) směrnice 2008/48 vykládat tak, že

— smlouva o úvěru na dobu určitou, při níž dochází ke splácení neboli umořování jistiny úvěru v rámci jednotlivých splátek, nemusí v době uzavření obsahovat přesné určení, jaká část každé jednotlivé splátky se použije na splátku jistiny a jaká její část splácí běžné úroky a poplatky (tj. součástí smlouvy nemusí být přesný splátkový kalendář nebo tabulka umoření), ale že tyto údaje mohou být obsaženy ve splátkovém kalendáři nebo tabulce umoření, kterou věřitel předloží dlužníkovi na jeho žádost, nebo

— článek 10 odst. 2 písm. h) zaručuje dlužníkovi dodatečné právo žádat výpis z tabulky umoření k určitému konkrétnímu dni během trvání smlouvy o úvěru, ale toto právo nezbavuje smluvní strany povinnosti, aby rozdělení jednotlivých plánovaných splátek (splatných podle smlouvy o úvěru po dobu jejího trvání) na úhradu jistiny a úhradu běžných úroků a poplatků bylo obsaženo již v samotné smlouvě, a to způsobem individualizovaným pro danou konkrétní smlouvu?

6. Je-li správný výklad uvedený v první odrážce otázky č. 5:

Spadá tato otázka do oblasti úplné harmonizace sledované směrnicí 2008/48, takže členský stát ve smyslu čl. 22 odst. 1 nemůže vyžadovat, aby smlouva o úvěru obsahovala přesné určení, jaká část každé jednotlivé splátky se použije na splátku jistiny a jaká její část splácí běžné úroky a poplatky (tj. aby součástí smlouvy byl přesný splátkový kalendář nebo tabulka umoření)?

7. Mají se ustanovení článku 1 směrnice 2008/48, podle něhož směrnice sleduje úplnou harmonizaci v dané oblasti, nebo článek 23 této směrnice, podle kterého mají být sankce přiměřené, vykládat tak, že brání ustanovení vnitrostátního práva, podle něhož absence většiny náležitostí smlouvy o úvěru požadovaných v čl. 10 odst. 2 směrnice 2008/48 má za následek, že se poskytnutý úvěr považuje za bezúročný a bez poplatků, takže dlužník je povinen splatit věřiteli výlučně jistinu, kterou podle smlouvy obdržel?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Oberlandesgericht Celle (Německo) dne 6. února 2015 – Remondis GmbH & Co. KG Region Nord v. Region Hannover

(Věc C-51/15)

(2015/C 155/11)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Oberlandesgericht Celle

Účastníci původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o kasačním opravném prostředku: Remondis GmbH & Co. KG Region Nord

Žalovaný a odpůrce v řízení o kasačním opravném prostředku: Region Hannover

Další účastník řízení: Zweckverband Abfallwirtschaft Region Hannover

Předběžné otázky

- 1) Představuje smlouva mezi dvěma územními celky, na jejímž základě územní celky přijetím stanov založí společné účelové sdružení s vlastní právní subjektivitou, které má od tohoto okamžiku na vlastní odpovědnost plnit úkoly, které dosud měly zúčastněné územní celky, „veřejnou zakázku“ ve smyslu čl. 1 odst. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby⁽¹⁾, pokud se tento přenos úkolů týká služeb ve smyslu této směrnice a je úplatný, účelové sdružení vykonává činnost, která jde nad rámec úkolů, které předtím měly zúčastněné územní celky a přenos úkolů nenáleží „ke dvěma druhům zakázek“, které ačkoliv jsou zadávány veřejnoprávními subjekty, nespádají podle judikatury Soudního dvora (naposledy: rozsudek Soudního dvora ze dne 13. června 2013, C-386/11⁽²⁾, Piepenbrock, bod 33 a násl.) do působnosti unijního práva v oblasti veřejných zakázek?
- 2) V případě kladné odpovědi na otázku 1: Řídí se otázka, zda založení účelového sdružení a s ním spojený přenos úkolů na toto sdružení výjimečně nespádá do působnosti unijního práva v oblasti veřejných zakázek, podle zásad, které Soudní dvůr stanovil v souvislosti se smlouvami uzavřenými mezi veřejnoprávním subjektem a subjektem, který je od něho právně odlišný, podle nichž se unijní právo v oblasti veřejných zakázek nepoužije, pokud veřejnoprávní subjekt vykonává nad dotyčným subjektem kontrolu obdobnou té, kterou vykonává nad svými organizačními složkami, a pokud uvedený subjekt současně uskutečňuje převážnou část svých činností pro veřejnoprávní subjekt či veřejnoprávní subjekty, jimž patří účast v tomto subjektu (v tomto smyslu viz mimo jiné rozsudek Soudního dvora ze dne 18. listopadu 1999, Teckal, C-107/98⁽³⁾, bod 50), nebo se naopak uplatní zásady, které Soudní dvůr stanovil ohledně smluv, na základě nichž se veřejnoprávní subjekty dohodnou na spolupráci při plnění úkolu v rámci veřejných služeb, který je těmto subjektům společný (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 19. prosince 2012, Ordine degli Ingegneri della Provincia di Lecce a další, C-159/11⁽⁴⁾, bod 34 a násl.)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 134, s. 114.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2013:385.

⁽³⁾ ECLI:EU:C:1999:562.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:C:2012:817.